

Vlaams
Parlement

vergadering **C84 – CUL11**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 12 december 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de resultaten van de Grote Taalpeiling - 477 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitspraak van de Cultuurpactcommissie van 25 november 2013 - 574 (2013-2014)	6

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de resultaten van de Grote Taalpeiling - 477 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, dit thema is al een paar keer behandeld, en niet alleen in deze commissie, maar ook in onder andere de commissie Onderwijs. Het gaat over een fenomeen dat nogal wat mensen bezorgd maakt, namelijk de opgang van wat men de tussentaal is gaan noemen. Mijn vraag is gelinkt aan de resultaten van een taalpeiling, de Grote Taalpeiling genoemd, een onderzoek van Radio 1, De Standaard en de Taalunie bij iets meer dan duizend Nederlandstaligen. In die taalpeiling werd gekeken naar de houding van de Vlamingen tegenover het gebruik van tussentaal, het gebruik van dialect en het gebruik van vreemde woorden in het Nederlands.

De peiling gaf ook goed nieuws, in die zin dat jongeren blijkbaar meer taalvaardig zouden zijn dan de vorige generaties. Daaruit zouden we immers kunnen afleiden dat jongeren, samen met het gebruik van sms-taal en andere varianten, ook de standaardtaal in juiste registers kunnen hanteren, wat ons alleen maar kan verheugen.

Daarentegen viel in de peiling enorm op dat het gebruik van de tussentaal in Vlaanderen verder opgang maakt. De peiling toont dat tussentaal in ongeveer 80 procent van de Vlaamse gezinnen de gangbare spreektaal zou zijn. Ook op het werk zou deze taalvariant meer en meer voorkomen. 60 procent van de ondervraagden zou ook op het werk vaak of altijd tussentaal spreken.

De dialecten zouden blijven bestaan. Ze worden voornamelijk in familiekring gebruikt en minder op de werkvloer. Uit de peiling blijkt ook dat jongeren opmerkelijk minder dialect spreken of het gewoon niet kennen.

Minister, in hoeverre vindt u de resultaten van de Grote Taalpeiling, en meer bepaald de resultaten in verband met tussentaal, verrassend? Welke conclusies trekt u eruit? De peiling werd uitgevoerd bij een duizendtal Nederlandstaligen. Zijn er plannen om dit soort taalonderzoek op grotere schaal uit te voeren, om exacter te weten waar we vandaag staan?

Zult u maatregelen treffen aangaande het opwaarderen van het Standaardnederlands? De opgang van de tussentaal dreigt het Standaardnederlands immers wat in de hoek te duwen. Dat tussentaal zo vaak aangewend wordt in het dagelijks leven, welke gevolgen kan dat hebben voor het voortbestaan van het Standaardnederlands? Zou het kunnen dat het gebruik van tussentaal maatschappelijk aanvaard is? Wat kunnen we daartegen doen, in de mate dat we er iets tegen kunnen doen?

In mijn vriendenkring, maar ook ruim daarbuiten, word ik vaak aangesproken door mensen, nadat zij televisie- of radioprogramma's gezien of gehoord hebben, gaande van kookprogramma's over culturele programma's tot nieuws- en duidingsprogramma's. Ik hoor enorm veel Vlamingen die erover bekommerd zijn dat men er in de media, onder andere de VRT, blijkbaar geen punt meer van maakt dat een aantal gasten probleemloos een soort tussentaal zouden hanteren. Er leeft dus wel wat bekommernis in de ruime samenleving daarover.

Mijn laatste vraag heeft betrekking op de dialecten. Welke waarde hecht u aan de bestaande dialectvormen van het Standaardnederlands? Neemt u initiatieven om hun voortbestaan te verzekeren? Zo ja, welke?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Minister, u zult zich herinneren dat ik in deze commissie ook al eens een vraag heb gesteld in verband met de opmars van tussentaal. En vorig jaar, tijdens de

begrotingsbesprekingen, heb ik mijn volledige spreektijd van vijf minuten gebruikt om een lans te breken voor de thematiek, zoals de heer Delva die op een zeer juiste manier heeft aangebracht.

Ik deel uw bekommernis ten volle, mijnheer Delva. U maakt ook terecht het onderscheid tussen dialect en tussentaal. Hoewel wij geen echte ‘Brusseleirs’ zijn, vinden wij allebei dat het dialect moet kunnen voortleven. Het verschijnsel dat hier tussentaal of Verkavelingsvlaams wordt genoemd, doet zich trouwens ook in Nederland voor. Daar noemt men het Poldernederlands. Hier schiet het verschijnsel als kwade paddenstoelen naar boven.

Minister, ik heb het idee dat hoe autonomer Vlaanderen wordt, hoe meer wij afglijden naar deze kwalijke evolutie. Ik denk ook dat dit echt beleidsmaterie is. Ik heb u en minister van Media Lieten daar tijdens mijn betoog naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen trouwens beiden over aangesproken. U bent bevoegd voor cultuur, maar de media zijn nog meer een bron van het gebruik van tussentaal, in allerlei programma’s. Het wordt bijna de evidentie zelf om tussentaal te gebruiken. Dat gaat er bij jongere mensen allemaal in als zoete koek.

Ik kijk uit naar uw antwoorden en uw initiatieven ter zake, minister.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega’s, het is inderdaad niet de eerste keer dat we hierover een debat houden in het parlement. De perceptie die vandaag bestaat bij de publieke opinie, is dat jongeren niet meer taalvaardig zijn. Daar is onderzoek naar gebeurd vanuit de Taalunie, in twee publicaties: ‘Ze kunnen niet meer spellen. Kan de Taalunie er wat aan doen?’ van 2011 en ‘Jongeren, de Nederlandse taal & participatie’ van 2012. Daarin komt een iets genuanceerder beeld naar voren. Dat wordt nu gekoppeld aan de resultaten van de Grote Taalpeiling.

Ik vind het, samen met jullie en met de Nederlandse Taalunie, belangrijk dat Vlaamse jongeren nog steeds weten wat onze taal is en wat correcte taal is, en ook dat er soorten taal zijn. Er is formele taal, Algemeen Nederlands, in formele situaties, tussentaal in informele situaties, zoals op straat en bij de bakker, en natuurlijk is er ook het dialect, dat vaak wordt gebruikt. Ik heb hier trouwens een artikel uit een tijdschrift bij, waarin iemand zegt dat hij elke dag drie talen gebruikt: “Standaardtaal met mijn vrouw, dialect met mijn linkerbuurman en omgangstaal met mijn rechterbuurman.” U ziet dus dat er verschillende talen zijn, die ook verschillend worden gebruikt. Het gebruik van tussentaal in Vlaanderen lijkt wel toe te nemen, terwijl het gebruik van dialect en Algemeen Nederlands lijkt af te nemen.

Op dit moment zijn er geen concrete plannen om de Grote Taalpeiling te herhalen of op grote schaal opnieuw te laten uitvoeren. De Taalunie blijft uiteraard wel open staan voor samenwerking met diverse mediapartners voor taalpeilingen en -publicaties.

Het gebruik van tussentaal lijkt in Vlaanderen meer en meer maatschappelijk aanvaard. Bij informele situaties hanteert men vaker een informeel taalgebruik, een tussentaal. Tussentaal is niet geschikt in alle situaties. Het Algemeen Nederlands blijft de meest aangewezen taalvariëteit voor formele situaties.

Uit de Grote Taalpeiling blijkt dat jongeren zich bewust zijn van het belang van registeronderscheidingen en dat het gebruik van chat- en sms-taal daaraan kan bijdragen. De positieve resultaten van jongeren in taalvaardigheid stemmen de Taalunie en mezelf in elk geval hoopvol voor de toekomst. Daarom acht ik specifieke opwaarderingsmaatregelen op dit moment niet echt nodig. Uiteraard zal vanuit de Taalunie, zoals nu al gebeurt, de nadruk gelegd blijven worden op goede taalcompetenties in het Nederlands, ook in studie, opleiding, media en dergelijke.

Samen met de Taalunie vind ik de dialecten van het Nederlands waardevol. Ze hebben een hoge cultuurhistorische en taalkundige waarde. Ze moeten worden bewaard voor de toekomst. Zo hebben de Vlaamse Regering en de Taalunie eind vorig jaar samen een bedrag

van 800.000 euro vrijgemaakt om het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten af te werken. In combinatie met het Woordenboek van de Brabantse Dialecten en het Woordenboek van de Limburgse Dialecten, zijn de Nederlandse dialecten onder de Moerdijk daarmee volledig beschreven en ontsloten.

Of dialecten actief worden gebruikt en blijven voortbestaan, hangt af van de taalgebruikers. Je kunt niet verplichten dat iedereen dialect spreekt. De Taalunie en de respectieve overheden steunen de Nederlandse en de Vlaamse dialectverenigingen Stichting Nederlandse Dialecten (SND) en de vzw Variaties, om dat levendig te houden. U weet dat wij ook sterk inzetten op immaterieel erfgoed. Gebruiken en dergelijke moeten kunnen worden doorgegeven en bewaard. Samen met de SND en de vzw Variaties worden onder meer dialectdagen georganiseerd.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor haar antwoord. Het verheugende is dat uit de taalpeiling blijkt dat jongeren zich bewust zijn van het belang van het Standaardnederlands en dat zij het onderscheid kunnen maken tussen wat we stilaan de drie taalsoorten kunnen gaan noemen – al weet ik niet of dat een goed idee is. Het gaat dus om standaardtaal, tussentaal en dialect, al hoop ik nog altijd dat die tussentaal ertussenuit muist.

Minister, u citeerde iemand die stelde dat hij drie talen gebruikte. Hij had het dan over Standaardnederlands en dialect, maar ook over de omgangstaal, in plaats van tussentaal. Ik hoop eigenlijk dat de omgangstaal in Vlaanderen de komende jaren opnieuw het Standaardnederlands kan worden. Het is zo'n mooie, duidelijke taal. De persoon die u citeerde, stelde tussentaal gelijk met omgangstaal. Ik denk dat we dan verder van huis zijn dan we ooit waren.

Ik weet dat de Taalunie daarmee bezig is. Er is heel veel werk voor het departement Onderwijs en het departement Media. Ik hoop dat we op termijn die driedeling wat opzij kunnen schuiven en opnieuw naar een tweedeling kunnen gaan. De omgangstaal mag van mij het Standaardnederlands of het dialect zijn. Met geen van die twee heb ik problemen. Alleen met de tussencategorie van de tussentaal heb ik het moeilijk.

Het debat is verre van afgesloten. Ook in de volgende legislatuur zal daar verder over gedebatteerd worden. Hopelijk zullen de collega's op dat moment het Standaardnederlands nog altijd perfect machtig zijn, zoals wij vandaag.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik gebruik ook altijd drie talen, maar drie echte talen, in Brussel. Ik deel absoluut die visie en bekommernis. Gij en jij mag nog, als verschil met het Noord-Nederlands, maar meer kunnen wij echt niet dulden.

Minister, uw bezorgdheid voor dialect is een zeer goede zaak. We zijn er al verschillende keren voor opgekomen. Zoals de heer Delva zegt, zou die tussentaal ertussenuit moeten. Maar zo gemakkelijk gaat dat niet.

Ik ben streng opgevoed in een katholiek college. In tegenstelling tot West-Vlamingen en Limburgers hebben wij Brabanders het bijzonder moeilijk met onze klanken. Ik had een zeer goede leraar Nederlands, trouwens van CVP-signatuur. Het kan ouderwets aandoen, maar ik ben hem er dankbaar voor, dat hij met zijn liniaal de klinkers drilde, tot je kaken pijn deden, tot je jezelf hoorde spreken en de klanken werkelijk werden 'ontbrabants'.

Het is bijzonder moeilijk, als cultuurdrager, als iemand die fier is op zijn taal en moet zijn, om te horen hoe er in ons Nederlands taalgebied wordt omgesprongen met die taal. Meer dan veertig jaar geleden bestonden er in Vlaanderen specifieke programma's om mooi Nederlands aan te leren. Ik heb die onlangs toevallig gezien op Canvas. Dat kan men ouderwets vinden. In die tijd zou men beschaamd zijn geweest over de tussentaal die momenteel heerst.

Minister, uw verantwoordelijkheid, toch een deel van de vraag, heb ik niet gehoord. Misschien heb ik slecht geluisterd.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb absoluut gewezen op mijn eigen verantwoordelijkheid, in die zin dat ik daarnet in mijn antwoord heel vaak de Taalunie heb vernoemd, die daar een taak heeft. Wij geven hun heel veel middelen om dat juist op die manier bekend te maken. Aan zaken als de jaarlijkse Taaldag werkt de Taalunie mee. Ze hadden ook een stand op de boekenbeurs, waar ze sterk inzetten op correcte taal en op het dialect. Dat is vermeld in mijn antwoord. Ik heb niet enkel verwezen naar het onderwijs of de media.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Ik treed beide collega's bij. Ik ben iemand die te laat en te vaak televisie kijkt, meestal naar series die al vintage zijn. In de eerste serie van *Flikken in Gent* werd de standaardtaal gebruikt. Een agent van vreemde origine in de serie sprak bijvoorbeeld correct Nederlands. Hij spreekt eigenlijk correcter Nederlands dan Simonneke van Thuis.

Ik wil niet zeggen dat we moeten terugkeren naar vroeger, maar waar hoort de jeugd in een VRT-programma nog Standaardnederlands? Dat zal zijn in *Terzake* en het *Journal*, maar dan stopt het. U hoeft mijn vraag niet te beantwoorden. Beschouw mij als conservatief of wat dan ook. Misschien ga ik daarin te ver, ik weet het niet, maar als we geld geven aan series, kunnen we dan niet vragen dat er minstens één serie kan worden bekeken met een verhaallijn in Standaardnederlands? Dan heeft onze jeugd toch ergens een referentiepunt.

Acteurs zeggen dat het niet natuurlijk overkomt, dat klopt. Maar vroeger waren bijna alle feuilletons in die taal. Het is een suggestie om misschien eens te overwegen, misschien niet voor u, maar eerder voor de minister van Media. Op dit ogenblik hebben we geen enkele serie meer waarin Standaardnederlands wordt gesproken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Collega's, minister, ik ben het helemaal met de collega's eens. We hebben dezelfde mening over de positie van die drie taalsoorten van het Nederlands.

Ik plaats het even in historisch perspectief. We hebben de dialecten sinds de jaren 60 wat zwart gemaakt, door allerlei goedbedoelde acties om het Nederlands als volwaardige taal te promoten. Het gevolg van heel de promotie van het ABN was de ontwikkeling van de tussentaal. Wie van u durft te zeggen dat hij zijn kinderen in het dialect opvoedt of in het Standaardnederlands? Het is het effect van het feit dat er laatsprekend werd gedaan over het dialect. De tussentaal was het gevolg. Dat is een pijnlijke vaststelling. In die zin heeft de heer Meremans gelijk, net als de andere collega's.

De VRT is de belangrijkste drager voor de ontwikkeling van de taal in Vlaanderen. Doe het ofwel in de taal van Eigen kweek of doe het in het Standaardnederlands. Ga voor het ene of het andere, maar niet voor wat we nu doen. Daar ben ik het helemaal mee eens.

De voorzitter: We hebben er ook zelf een handje van weg. Als je soms hoort wat er wordt gezegd in de vergaderingen: het is verschrikkelijk.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitspraak van de Cultuurpactcommissie van 25 november 2013 - 574 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, op 25 november 2013 boog de Cultuurpactcommissie zich andermaal over de samenstelling van de beheersorganen van de drie grote Vlaamse instellingen: deSingel, de Vlaamse Opera en nog altijd het Ballet van Vlaanderen. U weet dat dat het gevolg was van een klacht die wij hebben ingediend. Al vroeger in het jaar hadden we een klacht ingediend, en toen gaf de Cultuurpactcommissie ons ook gelijk, maar heeft de Vlaamse Regering dat advies niet gevolgd. Het is te zeggen: het werd niet volledig gevolgd. De klacht van Open Vld is grotendeels wel opgevolgd. De klacht van het Vlaams Belang wordt via een rechtsprocedure voortgezet.

Onze klacht is nu opnieuw behandeld, omdat de Vlaamse Regering geen ernstige aanpassingen heeft doorgevoerd aan de samenstelling van die beheersorganen, naar aanleiding van de aanbevelingen van de Cultuurpactcommissie. Er is overleg geweest, er waren allerlei stappen, er kwamen een aantal voorstellen, maar er is geen aanpassing ten gronde gebeurd, met uitzondering van die voor Open Vld.

De Vlaamse Regering heeft haar keuze gemotiveerd op basis van artikel 9c van het Cultuurpact, waarin staat dat ook een beheersorgaan van een culturele instelling kan worden samengesteld uit experts. Dat is goed geprobeerd, zou ik zeggen, maar ook dat hebben wij aangevallen. En de Cultuurpactcommissie heeft eigenlijk ook gezegd dat de huidige samenstelling niet beantwoordt aan de criteria van artikel 9c en dus ongeldig is. Dat hebben wij aangetoond met de cv's van de bestuurders die bij de regeringsbeslissing hoorden.

Minister, we hebben er al eens over gediscussieerd. U hebt toen ook gemotiveerd dat die organen wel een relevante samenstelling hebben. We hadden daarover toen een verschillende mening, vandaar ook dat wij na de regeringsbeslissing van toen opnieuw die klacht hebben ingediend.

Het betekent dat we al anderhalf jaar met raden van bestuur zitten die niet correct samengesteld zijn, toch niet volgens de Cultuurpactcommissie. Wij vinden het heel erg jammer dat de Vlaamse Regering of u, minister, die klacht niet ter harte neemt. Het kan me op zich niet eens zo veel schelen dat het gaat over mijn partij Groen. Zwaarder valt me dat u als minister een voorbeeldfunctie hebt bij de toepassing van het Cultuurpact.

Als u dergelijke zaken naast u neerlegt, waarom zouden tal van steden en gemeenten in Vlaanderen, waar heel wat gelijkaardige klachten zijn ingediend, de moeite doen om hun raden van bestuur aan te passen? Er zijn er die het doen. De delegatie van de stad Gent zal bijvoorbeeld in een aantal cultuurhuizen waarvan ze medebeheerder zijn, worden aangepast op basis van die aanbevelingen. Ik zeg het uitdrukkelijk. Ik moet vaststellen dat ook daar in de meerderheid fouten zijn gemaakt en dat de Cultuurpactcommissie hun terecht ongelijk heeft gegeven.

Uw signaal aan het veld is erg belangrijk, minister. Vinden we het Cultuurpact nog legitiem of niet? We kunnen erover discussiëren, dat is waar, maar tot nader order is het zowel een wet als een decreet. Als we legalisten zijn, moeten we het verder opvolgen. Ik heb geen zin, minister, om de procedure voort te zetten voor de Raad van State of een ander hof. Ik zou graag hebben dat we tot een oplossing komen en dat u die aanbeveling van de Cultuurpactcommissie volgt.

Mag ik onderstrepen, met enige terughoudendheid, want ik wil er geen politieke oorlog van maken, dat de Cultuurpactcommissie die aanbeveling met unanimité heeft uitgesproken? Zowel de Vlaamse als de Waalse vleugel ervan heeft dat gedaan. Ik kan niet meer argumenten aanhalen om te zeggen dat we gelijk hebben.

Minister, ik kan niet anders dan u in deze commissie vragen naar uw intenties. Hoe reageert u op de uitspraak van de Cultuurpactcommissie? Op welke manier en op welke termijn zult u de aanbevelingen ter harte nemen? Ziet u voor uzelf een voorbeeldfunctie weggelegd inzake het opvolgen van de aanbevelingen van de Cultuurpactcommissie?

Zijn de bestuursorganen van de genoemde drie Vlaamse instellingen volgens u dan toch rechtsgeldig samengesteld? Welke consequenties kan de uitspraak van de Cultuurpactcommissie hebben op de beslissingen die het voorbije anderhalf jaar werden genomen in deze

bestuursorganen? Ik herhaal dat ik geen zin heb om hogerop te gaan en die beslissingen te laten vernietigen, dat brengt niemand vooruit, zeker niet de instellingen. Ik heb liever een andere oplossing.

Welke complementaire expertises acht u onontbeerlijk bij de samenstelling van een bestuursorgaan van een grote Vlaamse instelling volgens artikel 9c? Op zich heb ik niets tegen een formule zoals daarin beschreven, omdat de politieke gezindheid van de bestuurders dan niet uitdrukkelijk mag zijn en de expertise duidelijk moet worden aangetoond.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, minister, collega's, ik til bijzonder zwaar aan deze feiten.

Minister, ik wil u herinneren aan het kader. De Cultuurpactwet van 16 juli 1973, die integraal is overgenomen in het Vlaamse Cultuurpactdecreet van 20 januari 1974, is een mijlpaal voor de politiek-filosofische evenwichten in ons land, en nog steeds een uiterst belangrijke waarborg voor de democratie. De brede toepassing van het Cultuurpact is historisch geworteld en gegroeid. Op vele niveaus en terreinen is een nauwgezette naleving van de Cultuurpact-wetgeving verworven. Het gaat om een wet van openbare orde die richtinggevend is voor andere wetten en decreten. Deze wet is primordiaal: hij heeft een overwicht op alle wetgevend werk. De evenredige vertegenwoordiging van politieke en levensbeschouwelijke strekkingen in allerlei organen is van wezenlijk belang voor de samenleving. De wettelijke garanties van het Cultuurpact zijn essentieel. Het is een steunpilaar van ons democratisch bouwwerk.

De jongste jaren lijkt een verschuiving in de opvatting en interpretatie met betrekking tot de toepassingspraktijk van het Cultuurpact gaande. Men kan daarover discussiëren, maar ik stel wel vast dat bij de samenstelling van culturele bestuursorganen de neiging bestaat om de politiek-levensbeschouwelijke afspiegeling op minder nauwgezette Cultuurpactwettelijke wijze vorm te geven. Een op zich positief streven naar zogenaamde professionalisering en ontzuiling kan en mag echter geen afbreuk doen aan het vertegenwoordigingsprincipe en het primaat van de democratisch gelegitimeerde politiek.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij kort aan bij de vraag van de heer Caron. Ik wil alleen opmerken dat dit in Gent is gebeurd met medeweten van uw partijgenoten. Wanneer u fulmineert en kritiek geeft, dan moet u dat ook in rekening brengen. Ik wil mij hier niet overgeven aan de politique politicienne, maar het is zo dat uw partijgenoten daarbij waren betrokken.

De heer Bart Caron: Dat staat ook expliciet in mijn ingediend verzoek. U hebt op dat punt gelijk: ik heb een vlammend telefoontje gepleegd met mijn mensen in Gent. De schepen van cultuur is lid van sp.a. Ik ken haar goed. Ik heb haar ook gesproken. Men heeft mij gezegd dat men dat zal rechtzetten. U hebt gelijk: dat kan niet.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, de algemene vergadering van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie heeft zich op 25 november 2013 uitgesproken over drie klachten van de heer Caron: over de samenstelling van de beheersorganen in respectievelijk vzw De Singel, vzw Vlaamse Opera en vzw Koninklijk Ballet van Vlaanderen. De ter zake bevoegde inspecteur-generaal heeft mij op 4 december een officieel afschrift per brief bezorgd. De uitspraken van de algemene vergadering van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie worden op het ogenblik grondig onderzocht, en zullen te gepasten tijde ter beoordeling aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. In afwachting van de bevindingen van mezelf en van de beslissing van de Vlaamse Regering is het niet wijs in te gaan op de gestelde vragen. Overigens heeft de algemene vergadering van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie zelf zestig dagen de tijd om in kennis te worden gesteld van de gevolgen die aan het besluit worden gegeven. Aan deze zaak de conclusie koppelen dat wij

het Cultuurpact in vraag zouden stellen, is natuurlijk niet juist. Maar ik zal hier niet verder op de kwestie ingaan, aangezien de procedure nog loopt en de algemene vergadering van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie zelf zestig dagen de tijd heeft om in kennis te worden gesteld van de gevolgen die aan het besluit worden gegeven.

De heer Bart Caron: Ik heb begrip voor uw antwoord. Ik heb de indruk dat u de zaak ernstig zult onderzoeken. Ik hoop dat de Vlaamse Regering een wijze beslissing neemt. Het gaat niet over een, twee of drie vertegenwoordigers, maar over de principes – ter bescherming van de minderheden – zelf. Ik hoop dat u samen met mij pleit voor de actualisering van het Cultuurpact, en dat dit dan leidt tot een grotere nadruk op culturele verschillen tussen mensen, in plaats van op ideologisch-filosofische verschillen. Ook die diversiteit moet in onze bestuursorganen aanwezig zijn. Dat is mijns inziens veeleer de uitdaging voor morgen, al is de bescherming van minderheden nog steeds relevant. Het principe van het medebeheer – het culturele veld beheert mee de culturele instellingen van gemeenten, provincies en de Vlaamse overheid – moet ook worden ondersteund, ook morgen. Ik hoop dus dat er een goede beslissing uit de bus komt, en dat ik u daarover niet meer moet ondervragen.

De heer Erik Arckens: U verbaast mij, mijnheer Caron.

De heer Bart Caron: Ik heb geduld.

De heer Erik Arckens: U bent geduldig, maar u neemt ook een bocht.

De heer Bart Caron: Ik neem geen bocht.

De heer Erik Arckens: U stelt een herziening van de Cultuurpactwet en het Cultuurpact-decreet van 1974 voor. De basis daarvan is de bescherming van de politiek-ideologisch-filosofische minderheden. Dat wilt u verschuiven naar de culturele minderheden.

De heer Bart Caron: Ik wil niet verschuiven, maar aanvullen.

De heer Erik Arckens: Bereid u dan maar voor op een grondig debat.

Ik wil daar nog dit aan toevoegen. U verwacht dat van mij misschien niet, maar ik wil toch stellen dat de grootste uitgeslotene de partij is die ik heb verlaten.

De heer Bart Caron: Dat zou niet meer mogen gebeuren.

De heer Erik Arckens: In elk geval is die partij dikwijls de benadeelde partij. Wij wachten uw antwoord af, minister. Maar ik stel niet voor het Cultuurpactdecreet te veranderen zoals de heer Caron het wil, want dat vereist een lange en brede aanloop.

De voorzitter: Ik begrijp dat u zich op de vlakte houdt omdat de procedure nog loopt, minister. Ik had daarom de vraag om uitleg kunnen afwijzen, maar heb daarover anders beslist. Want ik wou niet de indruk wekken dat dit thema in de commissie niet aan bod kan komen.

De heer Bart Caron: Ik begrijp dat. Als u met de aanbeveling van de Cultuurpactcommissie naar een hoger niveau wilt stappen, is men ook aan termijnen gebonden. Dat jaagt me een beetje op. Maar zestig dagen is ruim; wij hebben dus nog even tijd. Ik zag geen ander instrument om het onderwerp te bespreken. Ik denk en hoop dat het feit dat dit punt hier is geagendeerd en dit gesprek is gevoerd, u inzichten heeft bijgebracht, minister. Het gaat dus niet over ons, maar over het principe. U hebt een voorbeeldfunctie, minister, en dat overstijgt de belangen van Groen.

De voorzitter: Ik spreek me dus niet uit over de inhoud. Vroeger zijn nog vragen afgewezen omdat zij handelden over zaken die elders nog in behandeling waren. Op dat moment was een debat niet opportuun. Hier was het de bedoeling te vermijden dat een verkeerde indruk zou ontstaan.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■